

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De diuisione solis in tres partes, cap. 23.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

atum, audiuius etiam quòd filius hominis in nubibus visus sit, terrorisque de cœlo, & signa magna. De igne elementoque superiori, ad quod stellæ pertinet, primo loco dicedum est, postea de cæteris per ordinem.

CAPVT XXIII.

*Signa in
sole.
* al. sex-
to.*

ANno Domini millesimo ducentesimo * septimo, Philippo rege celebrante curiam solemnem cum Principibus, signum magnum apparuit in sole: in tres siquidem partes diuisus est, ita vt interualia essent inter partem & partem, ad instar lilij tres flores habentis. Quod vbi notari cœpit, multi concurrunt, super tanto miraculo disputantes: Hermannus verò Lat grauius interpretatus est, quòd vnus de Principibus imperij eodem anno moriturus esset, nec erat idonea eius interpretatio. Post multam horam, coierunt partes, & redintegratum est corpus solare. Abbas Carolus Vilarientis, necnon & monachus eius Wigerus, eidem curiæ interfuerunt, quæ dicta sunt viderunt, nobis eodem tempore visa referentes. Facta est hæc visio tertio Kalendas Februarij. **A P O L L O N I V S**: Quid tibi significare videtur tripartita hæc solis diuisio? **CÆSARIUS**: Deus statum imperij Principibus congregatis ostendere voluit: Sol videtur hoc loco designare Romanum imperium? sicut sol magnitudine & splendore præcellit vniuersa sidera cœli, sic idem imperium augustius fulget cæteris regnis mundi. Apud Romanum imperium quandoque fuit monarchia, vt sicut stellæ lumen habent a sole, ita reges, vt regnare possent, haberent ab Imperatore. Triplex solis diuisio designabat schisma imperij in tres Principes diuisi, qui omnes nomen Romani regis sibi vsurpabant, primus fuit Fredericus, qui adhuc patre viuente fuit in regem a Principibus electus; secundus Philippus; tertius Otto fuit, a Coloniensi Archiepiscopo suisque auxiliariis substitutus: isti ambo Aquiligrani coronati fuerunt in regem. Horum vno occiso, & altero deposito atque defuncto, Fredericus electus, qui hodie imperat, solus regnare cœpit, & quasi ad suam plenitudinem sol diuisus rediit. In quibusdam
pro;

prouinciis eodem die visæ sunt quinq; partes: per tres partes, supradictos tres reges intelligo, per duas reliquas, Bernhardum ducem Saxonix, & Bertolphum ducem Thuringix, qui satis pro imperio ambo laborabant, accipio.

CAPVT XXIV.

Mense sequenti, scilicet Kalendis Martij, aliud signum apparuit in sole: non dico miraculum, quia naturale, sed magnæ rei pronosticum. Facta est quippe eclipsis solis tam magna tempore meridiano, vt vix aliquid superesset splendoris: multi videntes extimuerunt, dicentes aliquid magni fore futurum. APOLLONIVS: Quid tibi videtur eadem eclipsis figurasse? APOLLONIVS: Non sum Daniel, & ideo non asserendo sed opinando interpretor. Videtur mihi defectus ille solaris præsignasse mortem Philippi, qui sequenti anno occisus est, & defecit. Particula illa luminosa, quæ recrescere cœpit & augmentari, Otto fuit, qui post Philippi mortem factus est magnus atque gloriosus. Videtur eisdem temporibus adimpletum, quod Dominus in Euangelio dicit: Nam virtutes cœlorum mouebuntur. Cœlum quandoque *Luc. 21.* designat præsentem ecclesiam & vniuersalem: Cœli verò ecclesias particulares: Virtutes ergo cœlorum sunt Prælati ecclesiarum, Episcopi videlicet, Abbates, Præpositi. In prædicto enim schismate non solû Principes sæculares, sed etiam spirituales moti sunt, quia tum propter pecuniam, tum propter amorem, siue timorem, instabiles facti, nunc vni nunc alteri iurauerunt. Nam ipse Princeps episcoporum, scilicet Papa Innocentius, primo Ottonem fouit & coronauit, postea, ob causam multis notam, illum deponens, Fredericum eius aduersarium suscitauit. In luna verò signa non defuerunt, duas eclipses magnas solito crebrius passa. Quod si in stellis signa quæris, quod vidi refera.

CAPVT XXV.

Post mortem Henrici Imperatoris, cum de successore Colonia in palatio tractaretur, post meridiem *In Stellis.* visa est stella lucidissima: tunc currentibus nobis

Q q s in